

Müspet Milliyetçilik Yararlıdır;

IRKÇILIK İSE ZARARLIDIR

□□□□□□□□

Yeniçağ gazetesi Yazarı Esfender Korkmaz, “Türk-İslam Sentezi”ni tenkit ederken şunları yazmıştı:

“1960'lı yıllarda daha ileri düzeyde olduğumuz hâlde, bugün Güney Kore gelişmiş ülkedir ve biz geliştirmekte olan bir ülkeyiz... Güney Kore'nin fert başına millî geliri bizi ikiye katlıyor... İslam'da dava (yaklaşımı); Türk-İslam Sentezi ile Türklük anlayışını ve Türk kültürünü de köstekledi... Türk-İslam Sentezi, 1970'lerin ortalarında Türkiye'de ortaya çıkan bir ideolojidir. Bu sentez, tartışılmakla beraber asıl zemini, Aydınlar Ocağı'nın 1984 yılında düzenlediği; "Millî Kültürümüzün Temel Meseleleri" isimli bir seminerde, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Kürsüsü Öğretim Üyelerinden Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu tarafından yapılan sunumda buldu. Kafesoğlu; daha önce 1985 yılında yayınlanan geniş hacimli "Türk Millî Kültürü" isimli kitabının özetini yaptı, adına "Türk-İslam Sentezi" dedi ve bu kitap, 2018'de yeniden yayınlandı... İdeolojinin temel bir savı; Türklük kültürü, inanış ile İslamiyet arasında esasta bir uyum olduğu şeklindedir.”

Sentezin oluşması şöyle izah ediliyor: “Müslüman olan Türk siyasi kuruluşları artık; sosyal durum, iktisadi hayat, askeri ve idari yönlerde olduğu gibi; dil, edebiyat ve sanat itibarıyla de yeni kültür şartlarının ereklerine uymuşlar ve farklı kültürün, kadim Türk kültürüne aşılması ile farklı hüviyete bürünmeye başlamışlardır. Dolayısıyla, eski bozkır Türk devletleri ile İslami-Türk kuruluşları birbirinden oldukça ayrıdır. Değişikliğin başlıca sebeplerinden biri, İslamiyet'in aynı zamanda dünya ile ilgili faaliyetleri de kadrolayan kitabi bir din olmasıdır...” Doğrudur. İslam; Türk gelenek ve göreneklerini, devlet yapısını, kültür yapısını etkilemiş ve Atatürk'e kadar Türk değil, ümmetçilik ön planda olmuştur... Aslında "Türk-İslam Sentezi" de; Türklüğü törpüleyip, ümmetçiliği

ikame etmek için getirilmiş bir tuzaktır. Zira Kur'an; milletleri ayırmadan, ümmet demektedir. (Türk-İslam Sentezi) Türk Milliyetçiliğinin İslam tekeline sokulmasıdır.

Ayrıca; "İslami itikatlarda, eski Türk dini inanç sisteminin esasları arasında şaşılacak ölçüde mutabakat mevcut bulunmaktadır" deniliyor. (Esfender Korkmaz, buna da katılmıyor...) Ancak Türklerin eski Gök Tengri anlayışında; "İnsanlar, 'tarafsız ve adil olmalı' şeklinde ulvi bir anlayış vardır. Bunun için Türkler, yıldırım ve şimşek gibi olaylarda, acaba doğaya zarar mı verdik, suları mı kirlettik, yoksulları mı incittik?" gibi gerekçeler arardı. İslam'da bu tarafsızlık anlayışı mevcut değildir. Cihat bu durumu açıklamaya yeter... Gök Tengri'ye inanan Türkler, 7 göbek soyundan gelen akrabalarla evlenmezdi. Bu gelenekleri İslam'dan sonra değişti. Zira Arap kültüründe böyle bir anlayış yoktur..."[1]

Öncelikle, kanaatlerini böylesine açık ve net olarak ortaya koyması ve "İslamiyet'in, Türklüğü bozup yozlaştırdığı" fikrini savunması, bir dürüstlük alâmetidir. Bazıları gibi müdara ve münafıklığa tenezzül etmemiştir. "Türk-İslam Sentezi"nin uydurma ve zorlama bir kavram olduğu da gerçektir. Çünkü İslam, Allah yapısı olarak eksiksiz ve mükemmel bir Din'dir. Her türlü sentezcilik bâtıldır ve şirkidir.

Ancak:

"... Eski Gök Tengri anlayışındaki 'insanlar tarafsız ve adil olmalı' şeklindeki ulvi anlayışın" İslam'da bulunmadığını, "Cihat (kavramının) İslam'da tarafsızlık ve adalet ilkesinin olmadığını ispatı sayıldığını..." yani, "Cihadın zulüm ve barbarlık hesabına yapıldığını..." söyleyecek kadar bilgisizliğini ve gizli kinini deşifre etmesi, bize "bu kadar cehalet, ancak tahsil ile mümkündür" özdeyişini hatırlatıvermiştir.

Kur'an'ın, ebediyen nikâhlanması yasak olan; kız, torun, bacı, yeğen, üvey anne, gelin gibi yakınlar dışındaki; amca, dayı, hala ve teyze kızlarının ve daha uzak akrabaların evlenmesine izin vermesini; "Türklükteki âdetleri bozan Arap kültürleri" diyerek, Kur'an'ın ilahi vahye değil de, Arap geleneklerine dayandığını ima etmesi... İslam'ın helâl saydığı; ilmen, aklen, ahlâken ve vicdanen de hiçbir sakıncasının bulunmadığı bu evlilikleri, gayrimeşru ve çirkin göstermesi ise, Esfender Korkmaz'daki derin İslam

nefretinin tezahürleridir. Oysa, bazı çocuklardaki hastalık ve sakatlıkların; akraba evliliklerinden değil, bu tür yakın ailelerde yaygın olan birbirlerinin çocuklarını emzirme sonucu süt kardeşi oldukları unutulmuş veya hesaba katılmayarak yapılan ve Kur'an'da yasaklanan bir evlilik yüzündendir.

İslam'daki CİHAT ve FÜTUHAT ise, asla işgale, zulme ve ganimet devşirmeye yönelik değil; hangi din ve kavimden olursa olsun, herkesin temel insan haklarını korumaya, adil ve asil bir düzen kurmaya yönelik bir emir ve görevdir. Zaman zaman bunun istismar edilmesi, bu gerçeği değiştirmeyecektir. Esfender Korkmaz'ın bu temelsiz itham ve iddialarını duyan Yunanlılar ve diğer Haçlılar kalkıp; *“O hâlde, cihat yoluyla elimizden aldığınız başta İstanbul, bütün Anadolu'muzu geri verin”* derlerse, merak ediyoruz, acaba ne cevap verecektir? Şimdiye kadar hiçbir tepki ve tenkit gelmediğine göre, Yeniçağ gazetesinin diğer yazarları ve yöneticileri de mi aynı görüştedir? sorusu ise hâlâ yanıtını beklemektedir.

Evet; Milliyetçilik ne denli güzel ve gerekli ise, Irkçılık da o kadar çirkin ve tehlikelidir. İşte Yeniçağ yazarı Esfender Korkmaz, ırkçılığın bu çirkef yüzünü bize göstermiş ve İslam'a olan husumetini açıkça dile getirmiştir. Oysa İslamiyet'le Milliyet, asla zıt kavramlar değildir. Çünkü pek çok hikmetlerle farklı kavimleri yaratan da onların hayat ve huzur rehberi olan İslam'ı yollayan da aynı Rabbimizdir. Ya Rab; iman ne büyük bir huzur ve barış vesilesi, küfür ise ne korkunç bir gurur ve çatışma sebebidir...

Biz görüşlerimizi, gerçeklerimizi ve tarafgirliğimizi oluştururken, “Mutlak Doğru”ları esas alarak ve “Mutlak Yanlış”lardan sakınarak hareket etmekteyiz. “Doğru” ve “Yanlış” tespitinde ise şu beş değeri ölçü ediniriz: 1- Akliselim, 2- Müspet ilim, 3- Tarihi deneyim ve birikim, 4- Vicdani kanaat ve tatmin, 5- İlahi Din (Kur'an'ın muhkem ayetleri ve Resulullah'ın (SAV) sağlam Sünneti). İşte bu beş temel ölçünün ittifakla: “Yararlı, hayırlı, gerekli ve güzel” bulunduğu şeyleri “Doğru”; ve yine bu temel değer birimlerinin ittifakla, “Kötü, zararlı ve çirkin” bulunduğu şeyleri “Yanlış” biliriz. Çünkü Kur'ani kuralları dikkate almamak, imansızlık ve sapkınlık... Müspet bilimi ve akliselimi hesaba katmamak, manyaklık ve mantıksızlık... Tarihi tecrübeleri ve vicdani kanaatleri önemli saymamak ise ahmaklık ve insafsızlık alâmetidir.

Sağlam temellere ve vicdani kanaatimize göre düşünce ve davranış ürettiğimizden; ülkemizin ve milletimizin menfaatlerini, şahsi heveslerimizin üstünde gördüğümüzden; gizli, kirli ve çetrefilli ilişkilere tevessül ve tenezzül etmediğimizden ve imtihan için gönderildiğimiz bu dünyadan kalbiselim ve uhrevi sermaye ile göçmeyi, en önemli gaye edindiğimizden; özümüz mert, sözümüz net, hatta biraz serttir. İşte bu nedenle; Allah'ın

izni ve iradesi dışında, ABD'nin gizli servisleri, CIA destekli Cemaatin kalemşor tetikçileri, AKP'nin kiralık hizmetçileri ile bir sivrisineğin; bize vereceği zarar ve yarar eşittir. Rabbim dilerse, bir sivrisinek ısırmasıyla virüs kaptırıp öldürebilir ve yine dilerse, nükleer füzelerden ve suikast girişimlerinden kurtarabilir. İmanın en tabii neticesi (en üst derecesi değil) olan bu tavrımızı; idrak edemeyen iz'an ve iman fakirleri, bu basiret ve cesaretimizin altındaki güç kaynağını merak etmekte ve nice tutarsız tahminler yürütmektedir. İmani ve insani değerlerimiz ve milli ideallerimiz uğrunda, ne ağır cezalara çarptırıldığımızı, defalarca tutuklanıp hapis yattığımızı, nice sürgünlere ve görevine son verilmele uğradığımızı ve hâlâ her ay başka bir mahkeme kapısında dolaştırıldığımızı, yani rahatlık ve ferahlık döşeginde, kuru kahramanlık edebiyatı yapmadığımızı da hatırlatmamız gerekir.

İşte bizim milliyetçilik yaklaşımımız:

Bir insanın kendi ırkını (kavmini, kabilesini, mensubiyetini, ailesini) sevmesi ve sahiplenmesi fıtridir (yaratılış özelliklerindedir), güzeldir, gereklidir, değerlidir ve dinen de caiz ve münasiptir. İnsanların kendi özel geleneklerini, örf ve âdetlerini, dil ve kültürlerini benimsemesi ve tercih etmesi tabiidir. Bu nedenle; cemiyetteki Milliyetçilik, fertlerdeki nefis gibidir. Her insana nefis; kendi benliğini oluşturmak, haklarına sahip çıkıp savunmak ve saldırılara karşı kendisini korumak için verilmiştir ve gereklidir. Bu durum; Türkler için olduğu kadar, Kürtler ve diğer kavimler için de geçerlidir. Ancak; şayet bu nefsi dizginlemez, haksız ve ahlâksız isteklerine boyun eğerse, bu sefer bizim felaket ve rezalet sebebizdir. Bir toplumun, nefsi sayılan Milliyetçilik de böyledir. Kendilerini başkalarından farklı ve faziletli zannetmeye, dini, ilmi ve insani değerlerin üstünde görmeye yönelirse, işte bu ırkçılık haline gelir ve tehlikelidir. Kaldı ki hiç kimsenin doğarken ailesini, kavim ve kabilesini seçme hakkı kendisine verilmemiştir. Bu sadece Allah'ın bir tayini ve taksimidir. Hâşâ bazılarını üstün ve ayrıcalıklı, bir kısmını da düşük ve aşağılık yaratmış olmasını düşünmek bile, Allah'a iftira etmektir. İslam; hiçbir beşeri ideolojinin ve ırkçılık felsefesinin aksesuarı ve kafatasçı Türkçülüğün jelatinli pazarlama kılıfı değildir. İslam; herkesten ve her şeyden yücedir, her kavim ve her girişim İslam'a hizmet ettiği kadar kıymetlidir.

Ben Türk bir babadan ve Zaza bir anadan dünyaya geldim. Tarihe yön vermiş, büyük medeniyetler meydana getirmiş ve 1300 yıldır, İslam'ın gönüllü bayraktarı olma şerefini hak etmiş Türk kavminden olmayı, yüce Rabbimin takdiri kadar, taltifi de bildim. Haçlı Batılılar nazarında, Türklükle İslam'ı mezcedip kaynaştıran ve aynı anlamda kullandıran aziz ceddime layık olma gayretindeyim. Kur'an'a inanan, Müslüman olduğunu savunan hiç kimsenin, bundan başka türlü düşüneceği kanaatinde değilim. Mustafa Kemal'in; "Türk Milleti" kavramıyla da ırkçılık yaptığını değil, çok farklı kavim ve kesimlerden, İslam potasında kaynaşmış bir toplumu amaçladığını bilmekteyim. Yani; biz insanları

kavimlerine, kökenlerine, renklerine, dillerine ve kültürlerine göre değil; imanlarına, İslam'a bağlılıklarına, güzel ahlâklarına, insanlık onurlarına, vatanına ve topluma yararlarına göre değerlendirip önem veririz. Şimdi, anayasadan "Türk Milleti" kavramını çıkarmaya yeltenenlerin de "İlimli İslam" diye yüce dinimizi dejenere edip, "Protestan Müslüman" tipi oluşturmak isteyenlerin de hep aynı Siyonist güçlerce desteklendiğini görmekteyiz. Ama; Moiz Kohen Yahudi Hahamının, Munis Tekinalp takma ismiyle yazdığı ve aziz milletimizi İslam'dan koparmak için yaptığı TÜRKÇÜLÜK kafasıyla, bu tahribatların önlenemeyeceğinin de bilincindeyiz.

Atatürk'ün Milliyetçilik Anlayışı

"Mustafa Kemal Paşa:

- Efendiler, meselenin bir daha tekerrür etmemesi ricasıyla bir iki noktayı arz etmek isterim: Burada maksud olan ve Meclis-i âlinizi teşkil eden zevat yalnız Türk değildir, yalnız Çerkes değildir, yalnız Kürd değildir, yalnız Laz değildir. Fakat hepsinden mürekkep (tamamından meydana gelmiş) anasır-ı İslamiye'dir, samimî bir mecmuadır. Binaenaleyh, bu heyet-i âliyenin temsil ettiği; hukukunu, hayatını, şerefini kurtarmak için azmettiği emeller, yalnız bir unsur-ı İslâm'a münhasır değildir. Anasır-ı İslamiye'den mürekkep bir kitleye (çeşitli kökenlerden oluşan bir İslam topluluğuna) aittir. Bunun böyle olduğunu hepimiz biliriz. Hep kabul ettiğimiz esaslardan birisi ve belki birincisi olan hudut meselesi tayin ve tespit edilirken, hudud-i millîmiz İskenderun'un cenubundan geçer, şarka doğru uzanarak Musul'u, Süleymaniye'yi, Kerkük'ü ihtiva eder. İşte hudud-ı millîmiz budur dedik! Hâlbuki Kerkük şimalinde Türk olduğu gibi, Kürd de vardır. Biz onları tefrik etmedik. Binaenaleyh, muhafaza ve müdafaası ile iştigal ettiğimiz millet, bittabi bu unsurdan ibaret değildir. Muhtelif anasır-ı İslamiye'den mürekkeptir. Bu mecmuayı teşkil eden her bir unsur-ı İslâm, bizim kardeşimiz ve menafii tamamıyla müşterek olan vatandaşımızdır. Ve yine kabul ettiğimiz esasatın ilk satırlarında, bu muhtelif anasır-ı İslamiye ki: Vatandaşlıklar, yekdiğerine karşı hürmet-i müteakabile ile riayetkârdırlar ve yekdiğerinin her türlü hukukuna; ırkî, ictimai, coğrafî hukukuna daima riayetkâr olduğunu tekrar te'yid ettik ve cümlemiz bugün samimiyetle kabul ettik. (Milletimizi oluşturan bütün Müslüman unsurlar, birbirlerinin kökenine, sosyal statüsüne ve coğrafi bölgesine, her türlü hak ve hukuk ölçülerine karşılıklı saygılı ve sahip çıkıcı eşit vatandaşlardır.)

Binaenaleyh menafiimiz müşterektir.

(Bu nedenle, çıkarlarımız hak ve sorumluluklarımız ortaktır.)

Tahsiline azmettiğimiz vahdet, yalnız Türk değil, yalnız Çerkes değil, hepsinden memzuc bir unsur-ı İslâm'dır.

(Yani, oluşturmaya çalıştığımız milli birlik sadece Türklerden, Çerkeslerden değil, bütün Müslüman kökenlerden meydana gelip kaynaşmış bir İslam cemiyetidir.)

Bunun böyle telâkkisini

(bilinmesine)□

ve sui tefehhümata

(kötü ve yanlış algılamalara)□

meydan verilmemesini rica ediyorum.

(Alkışlar) (Büyük Millet Meclisi zabıtları, 1 Mayıs 1920)

Mustafa Kemal Atatürk, 01 Mayıs 1920’de TBMM’de yaptığı kısa ve tarihi konuşmasında tam 7 (yedi) defa, Aziz Milletimizin “Anasır-ı İslamiye”den, yani Müslümanlık bağıyla kaynaşan farklı kökenlerden meydana geldiğini ısrarla vurgulayarak, milliyetçilik konusundaki temel dayanağını ortaya koymuşlardır. Bu nedenle bizim; Moiz Kohen-Tekinalp hahamından ve başka karanlık kafalardan, Milliyetçilik dersi almamıza, Atatürk ihtiyaç bırakmamıştır. Elbette devletimizin; bu cennet ülkemizi fethedip bize vatan yapan, Cumhuriyetimizi kuran ve halkımızın büyük çoğunluğunu oluşturan Türk sıfatıyla tanınması ve anılması da doğaldır, bundan gocunanların marazlı maksatları vardır. Yurdumuza “Türkiye” denilmesinden bile gıcık alan kancıkların, ağızlarından “Kürdistan” kelimesini hiç düşürmemeleri, bunların bozuk niyetini ve tıynetini ortaya koymaktadır. Artık sağa-sola kaytarmaya çalışmamalıdır: Ölçü İslam’sa, Ayet ve Hadislerin buyrukları açıktır. Örnek Atatürk’s’e; işte, Meclis kürsüsünden aktardığı ve resmi zabıtlarda aynen saklanan kanaatleri bunlardır. Bu konuda haksız, hatta ahlâksız bir tavırla bize sataşanların; hiçbir ilmi ve vicdani dayanakları bulunmamaktadır.

Türkleri ve Kürtleri kaynaştıran, imani ve tarihi bağlardır.

Müslüman Türk ve Kürt ittifakının ve tarihi kardeşlik irtibatının kahramanlarından biri olan Mevlâna İdrisi Bitlisi, Şeyh Hüsameddin Ali el-Bitlisi’nin oğlu olmaktadır. Şeyh Hüsameddin, dönemin âlim, yazar ve mutasavvıflarındandır. Bu üstün vasıflarından dolayı, Mevlâna ünvanıyla anılmıştır. 1495 yılında Tebriz’de vefat ettiği kayıtlıdır. Oğlu, Mevlâna İdris-i Bitlisi’nin Diyarbakır’da doğduğu sanılmaktadır. 1452-1520 yılları arasında yaşamıştır. Bitlisi, 20 yıl boyunca Akkoyunluların sarayında görev yapmıştır. Şah İsmail; Akkoyunluların hâkimiyetine son verince, Mevlâna İdris İstanbul’a gidip, Sultan Beyazıt’ın maiyetine sığınmıştır. Bitlisi, bu dönemde en ünlü eseri olan Heşt Behişt’i (Sekiz Cennet) kaleme almıştır. Eser, sekiz Osmanlı Sultanının hayatını anlatmaktadır.

Bitlis Hükümdarı Şeref Han, 1597 yılında tamamladığı ve Kürt tarihinin yazılı en muteber metni olarak kabul edilen Şerefname’de, İdris-i Bitlisi için şu bilgileri aktarır:

“Emir Şeref’in babalarının ve atalarının mülkü olan Bedlis vilayetini, gasp etmiş olan Kızılbaşlar’dan geri almak konusundaki umudu gerçekleştirmeyince ve bu iş bir süre geçince; öte yandan, Sultan Selim Han’ın bütün İran ülkesini istila etmek niyetinde olduğunu öğrenince, bu şartlardan yararlanmak için fırsatın elverişli olduğunu anladı. Doğruları araştırma yolunun atlısı, başarı kervanının kaptanı, temel (Kur’ani) kanunların ve detay kuralların mütehassısı; kutsallık medresesinin müderrisi, Bedlis Bilgininin oğlu düşünür İdris ve köklü Diyaeddin ailesine yücelik, iyilik, ikbal ve devlet dileyenlerin seçkini Muhammed Ağa Kelhoki ile Al-i Osman Sarayına itaat ve sadakatlerini ve tahtlarına bağlılıklarını sunmak konusunda anlaştı. Bunlar, Kürdistan Beylerinden ve hüküm sahiplerinden 20 kişiyi, bu tedbirde kendilerine katıncaya kadar çalıştırdılar ve bir bağlılık ve itaat mektubu yazarak; düşünür Mevlâna İdris’e ve Muhammed Ağa’ya verdiler, bunlar da bu mektubu yüce eşiklere sunmak üzere İstanbul’a hareket ettiler.”

Türklerle Kürtlerin, Kardeşlik Anlaşması

Şah İsmail, 1507 yılında Kürdistan’ın Harput (Elazığ), Diyarbakır, Bitlis gibi önemli şehirlerini işgal etti ve kısa bir süre içinde Kürdistan’ın tamamı Safaviler’in eline geçti. Şah İsmail, kendisine bağlılık sunmak için Hoy şehrine giden 10 Kürt Beyi’nin sekizini hapsetti. Diyarbakır Valiliğine atadığı Kürt Muhammed Bey, işgale karşı direnişe geçen Cizre’yi yakıp yıktı, harabeye çevirdi. Şehrin Müslüman ve Hristiyan halkını kılıçtan geçirdi. Kürdistan Beylerinin Osmanlılarla İttifak arayışı, işte bu zulüm ve işgal ortamında gerçekleşti. Şerefhan’a göre, Osmanlılarla ittifak kuran Kürt Beyleri, bölgeyi Şah İsmail belâsından kurtarmak üzere Osmanlı ordusuna katılmış ve statülerine tekrar kavuşmuşlardır. Şöyle ki; Sultan Selim Tebriz’den döndükten sonra, 28 Kürt Beyi’ni Amasya’da (1514) topladı ve onlarla bir anlaşma imzalandı. Kürt tarihçi Mehmet Emin Zeki Bey’e göre, bu anlaşmanın altı maddesi vardı. Buna göre, Kürt Emirliklerinin yetkileri gözetilecek, emirlik babadan oğula geçecek, savaş sırasında Osmanlılar ve Kürtler, ortak düşmanlara karşı birlikte hareket edecek ve bu bölgeler, Osmanlılara düzenli vergi ödeyecekti. Bu anlaşma yaklaşık 320 yıl kadar aynen korundu ve taraflar arasında herhangi bir anlaşmazlık yaşanmadı. Mustafa Kemal’in konuya yaklaşımı da 01 Mayıs 1920 meclis konuşmasından anlaşılmaktaydı.

Daha önce de belirtmiştik; günümüzde en yaygın şirk çeşitleri: Kürt ırkçılığı, Türk ırkçılığı ve ılımlı İslamcılıktır!..

Bugün, PKK’nın ve terörist Öcalan’ın öncülüğünü yaptığı Kürtçülük hareketi; Kürtlere ayrı devlet kurdurma hedefi ve hayali ve Kürtleri bin yıldır aynı inanç ve amaç etrafında kaynaşan Türk kardeşlerinden koparma faaliyetleri ve Kürtleri İslam’dan çıkarıp,

Zerdüştlük gibi bâtil ve bozuk bir putperestliğe çevirme gayretleri, bunların hepsi şirkin ve şekavetin tezahürleridir. İnsanın kendi kavmini sevmesi, sahiplenmesi, yakınlık hissetmesi, yani müspet milliyetçilik elbette tabiidir, fitridir, caizdir ve güzeldir. Ama ırkını yüceltip kutsaması, başkalarından çok farklı ve ayrıcalıklı yaratıldıklarına inanması; inkârcı ve barbar tavırlar da takınsa, kendi kavminden olanları hep haklı çıkarması ve özellikle “Kavmiyetçiliği, İslam kardeşliğinin üstünde tutması”; cahilliktir, fitneciliktir ve şirktir. Hizbullah’ın yaptığı gibi, Kürt ırkçılığına İslamcılık sosu katılması da bu durumu değiştirmeyecektir. Bunun gibi, ırkçı, kafatasçı ve imtiyazcı bir yaklaşımla “Türkçülük” yapmak da temelsiz ve geçersizdir. Bu tür bir üstünlükçü Türkçülük, asla Kürtçülüğün çaresi ve reçetesi değildir, tam aksine tohumu ve gübresidir.

Ülkemizde ve aziz milletimiz üzerinde, Türk ırkçılığının da Kürt ayrımcılığının da hep Yahudi dönmelerince başlatılmış olması bir tesadüf sanılmamalıdır!

Örneğin Munis (Kohen) Tekinalp, Türkçülüğün kurucularındandır. Nam-ı diğer “Moiz Cohen”, Osmanlı’nın Serez beldesinde bir hahamın oğlu olarak 1883’te doğmuşlardır. Selanik’te sıkı bir hahamlık eğitimi almıştır. Koyu bir Sultan Abdülhamit düşmanıdır. Selanik’te çıkan Asır gazetesinde yazılar yazmış, aynı gazetenin genel yayın yönetmenliğini yapmıştır. İttihat ve Terakki Partisi’ne katılmış, 1907 yılında Masonluk faaliyetlerine başlamıştır. 1909 yılında Hamburg’da düzenlenen Dünya Siyonist Kongresi’ne, Selanik delegesi olarak giden insandır. 1920 yılında Hâkimiyet-i Milliye gazetesinde; “Kahrolsun Şeriat, Mustafa Kemal Paşa Türk Peygamberidir” diyecek kadar küstahlaşmış, Hz. Ali’ye “Sen İlahsın!” diyen İbni Sebe Yahudi’sinin yerini almıştır. Moiz Kohen’e göre, *“Türkler İslam’ı bırakmalı ve eski Şaman inanışına dönüş yapmalıdır.”* Bunu söylerken, Yahudilerin de Türklerin İslam öncesi halini çok benimsediğini yazmıştır. Kohen’in “Kahrolsun Şeriat” sözleri, bugün daha cılız olsa da yakın zamana kadar bazı katı ulusalcılar ve Kemalist takımınca sıkça kullanılan bir slogandır. Bir de *“Araplar bizi sırtımızdan hançerledi”* bahanesiyle, Türkçü Moiz Kohen; İslam düşmanlığına, Arap karşıtlığı kılıfı sarmıştır. Kohen, Türkiye’de Arap düşmanlığı yaparken; meslektaşı, dindaşı ve İsmet İnönü’nün Lozan’daki özel danışmanı Yahudi Hahamı Haim Nahum da Mısır’da Arapları Türklere karşı kışkırtmaktaydı. Uzun yıllar Türk Dil Kurumu’nda çalışan “Türk Ruhu” kitabının yazarı, Ziya Gökalp’in akıl hocası ve CHP kayıtlısı olan Munis Tekinalp, yani Moiz Kohen, 1956 yılında emekli olduktan sonra Fransa’nın Nice şehrine yerleşince, her nedense; “Öldüğümde sakın beni Türkiye’de defnetmeyin” vasiyetinde bulunmuşlardı. 1961 yılında vasiyetine uygun bir şekilde Fransa’da (Gizli Yahudilerin gömüldüğü bir kilise mezarlığına) bırakılmıştı.

Darwinist, Komünist, Leninist ve Maoist Türkçü İşçi Partisi’nin, aynen kendisi gibi Darwinist Komünist, Leninist ve Maoist PKK (Kürtçü İşçi Partisi’nin) çaresi ve alternatifi

olması mümkün değildir. Mikroptan belki aşı yapılabilir ama ilaç yapıldığı görülmemiştir. Bütün kâfirler ve gizli hainler gibi korkak olduklarından, açıkça İslam'a saldıramayıp; kancıkça Türbana, Kur'an kursuna ve Kur'an tefsiri Risale-i Nur'a sataşan; zalim ve dinsiz ideolojilerini rahat pazarlayamadıklarından, Kemalizm ve İslamiyet istismarına sığınan solcu görünümlü soysuzlara milletimiz asla itibar etmemiştir, etmeyecektir. Bir yanda Türkçü geçinip, öte tarafta İslam'la özdeşleştiği için; bin yıllık Selçuklu ve Osmanlı'ya derin bir kin ve nefret besleyen ama milyonlarca masumun ve Müslüman Türk'ün katilleri olan Lenin, Stalin ve Mao gibi canilerin ismini zikir çekip dilinden düşürmeyen, sürekli Ermeni hıyanetinden bahsedip, asıl onları da kışkırtan İttihatçı Mason Sabataistleri ve Yahudi dönmesi "Pakradunileri" hiç gündeme getirmeyen... Bir zamanlar kol kola, koyun koyuna dolaştıkları ve aynı kirli ve şeytani zihniyetin mensubu oldukları hâlde, sadece "niye bizi değil de sizi öne çıkarıp muhatap aldılar?" gibi bir kıskançlık rekabetiyle Apo ve PKK ile horoz kavgasına girişen... Faizci Kapitalizmin de ezici Komünizmin de aynı Siyonist Yahudi sermayesinin, dünya hâkimiyetine hizmet sistemleri olduğu gerçeğini hâlâ fark etmeyen köksüzlerin, kötü niyetleri de kendi başlarına geçecektir.

Şimdi soralım: Moiz Kohen (Munis Tekinalp) gibi Yahudi sapıkların, Şamanizm'e ve Siyonizm'e uyarladığı, İslam düşmanlığına kılıf yapılan TÜRKÇÜLÜK ideolojisinin:

- Kendine özgü ekonomik esasları var mıdır, varsa nelerden oluşmaktadır? Örneğin FAİZ uygulanacak mıdır, vergi nelerden ve hangi ölçülerle alınacaktır?
- Bu Türkçülüğün; kendine ait hukuk nizamı ve temel anayasa kuralları var mıdır, varsa hangi kaidelere dayanmaktadır?
- Bu Türkçülüğün; birtakım gelenek ve görenekler dışında hayatın her safhasını kapsayan, devlet ve medeniyet ufukları açan orijinal prensipleri ve kutsal hedefleri var mıdır ve nerelerden kaynaklanır?
- Bu Türkçülüğün; siyaset (yönetim) kanunları ve devletin asli kurumları hangi şartlara ve standartlara göre ayarlanmaktadır?
- Bu Türkçülüğün; eğitim ve öğretimin bütün aşamalarında gözetilecek temel esasları ve programları var mıdır, neye göre belirlenmiş olacaktır?

İslam dışı ve kafatasçı Türk veya Kürt ırkçılarının bu sorulara verecekleri bir tek doğru ve doyurucu yanıtları yoktur. Çünkü Türk, Kürt vb. sadece bir ırktır, kendilerine ait bazı gelenek ve görenekları dışında, özel ve orijinal hukuk nizamları ve sistem kavramları bulunmamaktadır. Oysa, Avrupa'dan kopya edilen, barbar Batılı değerleri taklit yoluyla şekillenen kurum ve kurallar esas alınarak; biraz Kapitalizm, biraz Sosyalizm, biraz Osmanlı geleneği karıştırılıp, üzerine de biraz İslam sosu katılarak, maalesef Moiz Kohen (Munis Tekinalp) gibi hain Yahudilerce uydurulan ve hiçbir ilmi temeli bulunmayan boş kuruntular yerine, İslami değerler ve tarihi birikimlerle şekillenen müspet bir Milliyetçilik, elbette daha tutarlı ve kucaklayıcı olacaktır.

Şu AKP döneminde maalesef;

a- İslam Dinini istismar edip ılımlılaştırma ve yozlaştırma girişimlerine hız verilmiştir.

b- Müspet Türk Milliyetçiliğini ise inkâr edip, Milli duygu ve duyarlılıklarımızı soysuzlaştırma yolu benimsenmiştir. Hatta öyle ki "T.C."den gıcık alan ve kaldırmaya çalışan resmi ve sivil WC'ciler türemiştir. Bu ülkede Türkler, Kürtler, Çerkesler, Lazlar, Zazalar, Göçmenler ve diğer kökenler; bunların hepsi ayrı kavim olabilir ama aynı millettir. Resmi ve ortak dilleri Türkçedir, Türkiye Cumhuriyeti hepimizin devletidir ve hepimizin ortak haysiyet ve hürriyet garantimizdir.

Hâlbuki başta Bediüzzaman gibi şahsiyetler, müspet Türk Milliyetçiliğine hürmet ve riayet etmişlerdir. Yoğun bir medya manipülasyonu ile artık "Kürt"lerin özgürlüğünden, özerkliğinden, etnik kimliğinden bahsetmek ve bunlara sahiplenmek; vicdani duyarlılık, Avrupalı uygarlık ve insan haklarına saygınlık sayılırken, maalesef "Türk" kelimesini ağzına almak, ırkçılık, çağ dışılık ve barbarlık gibi gösterilmektedir. Bunun gibi Alevilik de ilerçilik, hoş geçimlilik, aydın kişilik olarak takdim ve takdir edilirken; Sünnilik ise gericilik, Emevicilik ve kökten dincilik diye tahkir edilmektedir. Oysa her ikisi de aynı değerlerin, farklı tezahür ve renkleridir.

Eski AKP yalakası, sonra CIA-MAAT militanı ve Amerikan borazanı Mümtazer Türköne'nin; "Din eğitiminde devlet tekeli kalkıyor"[2] diye manşet atıp müjdelediği; Anayasa'nın 24. maddesi: □ "Din

ve ahlâk eğitim ve öğretimi devletin gözetim ve denetimi altında yapılır”

kaydının, yeni hazırlanan anayasada yer almayacağını bildirmesi de artık din eğitiminin, hem mecburi olmaktan çıkarılacağını hem de din eğitiminin ABD güdümlü cemaat ve tarikatlar elinde

“Küresel Siyonist sömürü düzenine, dindar ve itaatkâr ılımlı köleler yetiştirme”

yolunun açılacağını haber vermekteydi. Ve o süreçte hem ırkçılar hem de Aydınlikçılar bu girişimi desteklemişti. Recep T. Erdoğan’ın, ABD’de çekilen ahlâksız film skandalına karşı Türkiye’deki tepkisizliği;

“Son on yıldır aşırılıkları törpülemeyi başardık. Bir anlamda paratonerlik yaptık ve toplumun gazını aldık”

[3]

sözleri tam bir itiraf gibiydi. Evet, Recep T. Erdoğan ve Hükûmetinin iktidara getiriliş gayelerinden birisi de:

“Müslüman halkımızın ABD emperyalizmine ve İsrail Siyonizm’ine karşı haklı duyarlılıklarını törpülemek, toplumun havasını indirip layt ve uysal hale getirmektir.”

Osmanlı’dan Günümüze, Türklük Kavramı.

1- ***“Malumu ilam ahmaklıktır.”*** (Yani herkes tarafından ve açıkça bilinip belli olan şeyleri, tekrar tekrar anlatıp açıklamak geri zekâlılıktır) gerçeği doğrultusunda, zaten Oğuz nesli Kayı boyundan oldukları dünya âlemce malum ve meşhur olan Osmanlılar, kuruluştan itibaren ayrıca bir ***“Türk Devleti”*** olduklarını vurgulamaya gerek görmemişlerdir.

2- Tebaası olan Rum, Ermeni, Bulgar, Arap gibi kavimleri ürkütmemek için de Osmanlılar bu konuda tedbirli ve dikkatli hareket etmiştir.

3- Osmanlılar, hamisi ve halifesi oldukları İslam dünyasına ***“ırkçı, ayrımcı ve kayırmacı”*** davranmadığını göstermek için de ***“Türk”***lüklerini sıklıkla öne sürmemişlerdir.

4- Ancak; Türk asıllı olmayan, ülkelerini işgal eden ve kendilerini devşiren Osmanlı Türk’üne karşı gizli kin besleyen bazı bürokrat ve komutanlar, zaman zaman Türkler ve Türkçe aleyhine girişimlere yeltenmiş ve Osmanlı’nın kendilerine sağladığı imkân ve fırsatları suistimal ettikleri gözlenmiştir.

5- Medreselerde ve edebiyat çevrelerinde Arapça ve Farsçaya ağırlık verilmesi ise; köklü medeniyet birikimine ve hikmet eserlerine, Tefsir ve Hadis gibi İslami ilimlere kaynaklık etmeleri ve İslam âlemiyle rahat irtibat kurabilecek diplomat ve bürokratları hazırlama nedeniyledir.

6- Ancak bütün Osmanlılar döneminde köy, kasaba ve şehir sakinleri hep Türkçe konuşmuş; halk şairleri, tasavvuf erleri ve manevi terbiye öncüleri, saray kâtipleri ve tarihçileri, Süleyman Çelebi gibi gezginler hep Türkçe konuşup yazmış ve Osmanlı Türkçesi resmi dil olarak kabul edilmiştir. Üstelik, -hiçbir zorlama ve baskı olmaksızın- doğal bir ihtiyaçla ve kendi arzularıyla; yerli, Rum, Ermeni, Yahudi toplulukları, hatta fethedilen ve Müslümanlığı seçen Balkan halklarının bir kısmı Türkçeyi öğrenmişlerdir.

7- Ne var ki, 1800'lü yılların başında padişah olan Sultan 2. Mahmut: "Muhiti (çevreyi) kollarken merkezin dağılacağını, başka kavimleri kucaklarken asli unsur olan Türklerin ihmale uğradığını"

fark edip, bazı tedbirlere yönelmiştir. Osmanlı tarihinde "Türk" ve "Türklük" kavramları lehine ilk gelişme, Sultan 2. Mahmut zamanında, 1826 yılında Yeniçeri Ocağı'nın kaldırılması ve yerine o zaman "Mansure Askerleri" denilen ve doğrudan doğruya Anadolu'nun Türk Müslüman halkına dayanacak olan ordunun kurulma girişimlerinde görülmektedir. Bilindiği gibi Yeniçeri Ordusu genellikle devşirme, yani gayr-ı Türk ve gayr-ı Müslim halka dayanan bir tabandan gelmekteydi. Haziran 1826 tarihinden itibaren ise artık ordu devşirme kökenden değil, daha ziyade Türklerden ve Türkleşmiş kavimlerden teşkil edilecektir.

8- Meşrutiyet döneminde, Sultan Abdülhamit Han'ın kabul ettiği Kanun-i Esasi'de ise: "Osmanlı tebaasının, devlet kademelerinde görev alabilmeleri için resmi dil olan Türkçeyi bilme şartı"

getirilmiştir. (Madde: 18) Ayrıca Kanuni Esasi 68. maddesine (3. fıkra):

"Türkçe bilmeyenlerin Mebus (Milletvekili) seçilemeyeceği ve Mebus adaylarının Türkçe okuma yazma mecburiyeti eklenmiştir."

9- İttihat ve Terakki sürecinde:

a- Mehmet Akif ve Yahya Kemal gibileri İslam kaynaklı Türk Milliyetçiliğini,

b- Ama diğerleri de, “ırkçılık ve kafatasçılık” ağırlıklı bir ulus kavmiyetçiliği benimsemişlerdir.

Bu arada Avrupa’da, İslam’dan mayalanan Türk milliyetçiliğine karşı ilk planlı ve kasıtlı düşmanlık kampanyasını başlatanların ise, Komünizmin fikir öncüleri sayılan Yahudi kökenli Engels ve Marx olduğunu da hatırlamamız gerekir.

10- Mustafa Kemal ise; Türk Milliyetçiliğini, ırkçı bir anlayış ve yaklaşımdan uzak, kuşatıcı ve kucaklayıcı bir zihniyetle ve zaten fikren ve fiilen dünyada öyle bilinen haliyle özümseyip resmileştirmiştir. Ancak ondan sonraki süreçte, Türkçülük yeniden ittihatçıların mason kanadı gibi, ırkçı ve dışlayıcı bir mecraya evrilmiştir.

11- Rahmetli Erbakan Hoca ise; Türkçülüğün diğer unsurları inkârcı, horlayıcı ve yok sayıcı bir kavram olarak kullanılıp dayatıldığı ve dış güçlerin bu haksız uygulamayı istismar edip, özellikle Kürt kardeşlerimizi ve PKK’yı kışkırtıp azdırmaya çalıştığı bir ortamda: “*Milli birlik ve dirliğimizin mayası ve kaynaştırıcı kimyası olan DİN kardeşliğini*” öne çıkarıp önemsemiş; ama çok dikkatli ve rikkatli (merhametli) bir dille sık sık “*Bin (1000) yıllık kardeşliğimize*”

vurgu yaparak, Anadolu’muzun Malazgirt Zaferi’yle fethedilip, Selçuklu ve Osmanlı dönemleriyle Türklere vatan yapılmasına özellikle dikkat çekmiştir. Ve hele, Erbakan Hoca’nın müspet milliyetçiliği tahkir edici söz ve imalarına rastlamak mümkün değildir. Ve zaten o devirdeki, dedesini bile gizlemek zorunda kalan bazı sahte Türkçüler ve sabataist-mason ittihatçı döküntüler ve diğer siyasi aktörler içerisinde, yedi sülalesi özbeöz Türk olan, belki de tek şahsiyettir. Ve tabii, hepsinden önemlisi Erbakan Hoca inançlı ve kararlı bir mü’mindir ve bizi millet yapan asıl kimyanın İslam Dini, Ehli Sünnet disiplini ve Ehli Beyt çizgisi olduğunun bilincindedir. Erbakan Hoca’nın Türklerin dışında; Kürtler, Rum ve Ermeni nesiller, Kafkas ve Balkan kökenliler gibi değişik kavim ve kültürlerden, İslam potasında kaynaşan, muhteşem Anadolu seramiğinin (mozaik değil!) bu mübarek ahengini ve rengini bozacak söylem ve sloganlardan sakınması, milli haysiyet ve hassasiyet gereğidir. Kaldı ki, bir kişiyi önemli ve değerli kılan ve gerçek kimliğini oluşturan; onun kökeni ve mensubiyeti değil, insanlığı, inancı, amacı, ahlâkı, ilm-ü irfanı ve yararlı çabaları gibi şeylerdir.

12- Şu tarihi ve tescilli gerçek de asla unutulmasın ki, Müslüman olmayan veya sonradan İslam’dan çıkan Türklerin büyük çoğunluğu; Türklüklerini de Türkçeyi de muhafaza edememişler (istisnai örnekler dışında), başka kavimler ve kültürler içerisinde eriyip

gitmişlerdir. Hatta Ehli Sünnet istikametinden (Sünnilikten) koparılıp, geçmişte Şiilik, günümüzde Vehhabilik, El-Kaide'cilik, İranlı Ali Şeriatî'cilik gibi aykırı mezheplere kayan Türklerin bile, tarihte Osmanlı Devleti'ne, şimdi de Türkiye Cumhuriyeti'ne düşman hale getirildikleri görülecektir. Mustafa Kemal'in, -şimdi kaldırılmaya çalışılan- Diyanet İşleri Başkanlığı'nı kurarken; İslam'ın Ehl-i Sünnet çizgisini ve Maturidi'lik düşünce sistemini tercih etmesi boşuna değildir.

Toparlarsak:

“(İslam’ı ve Kur’ani esasları gereksiz ve geçersiz sayıp) İnkâr edenler (hangi kavim ve görüşten olursa olsun, onlar) birbirlerinin velileri (ve şeytani düşüncelerin destekleyicileri)dir. (Ey mü’minler!) Eğer siz böyle hareket etmez (Hakk ve hayır üzerinde birbirinizi desteklemezseniz), yeryüzünde (ve ülkenizde) fitne ve hezimet meydana gelecek ve büyük bir fesatçılık ve bozgunculuk alıp yürüyecektir. ” (Enfal: 73) ayetinin yanında; tüm akli, ilmi, vicdani ve tarihi göstergelerin gereği olarak; Milletimizin birlik ve dirliğine, Türkiye Cumhuriyeti Devletimizin güçlenerek devam etmesine, varlığımızın ve ayakta kalmamızın sigortası olan Silahlı Kuvvetlerimize yönelik tahrip ve tertiplere karşı el ve gönül birliği yapmamız, kof saplantı ve safsatalar uğruna inatlaşmayı bırakmamız, işte Milliyetçiliğin ta kendisidir.

Yahudi ve Hristiyanlar, Budistler ve Moon’lar, AKP iktidarı ve Fetullahçıların elebaşları (iyi niyetli taraftarları değil) hepsi birden, yukarıdaki ayetin belirttiği gibi, *“faizci Kapitalizmin ve Siyonist Emperyalizmin”* hâkimiyeti için kenetlenip birbirlerini kolladıkları ve çok çirkin bir din istismarı yaptıkları bir süreçte, bizlerin hâlâ kof kuruntular, boş ve bâtıl kavramlar için didişmemiz, dış güçlerin ve işbirlikçilerin ekmeğine yağ sürmek değil midir? Asıl Milliyetçilik; milleti, memleketi ve devleti uğrunda ve bu kurum ve kavramların oluşmasının asıl mayası olan İslam odaklı ve herkesin temel insan haklarına saygılı yaklaşımlarla kendi parti, dernek ve ideolojik taassubunu terk edebilmektir.

İslamsız Milliyetçilik; Irkçılıktır... Ulusalçılık ise Batılı ve bâtıl bir kavramdır

Milli Çözüm olarak bizim temel prensibimiz şudur: Sağcı, solcu, İslamcı ayırmadan; Vatanımızın, bağımsızlık ve bekasına, temel insan haklarımıza; inancımıza ve toplumsal ihtiyacımıza yararlı, hayırlı ve haklı gördüğümüz her öneri ve girişimi tebrik edip desteklemek; ama zararlı, yıkıcı ve haksız bulduğumuz her şeye de tepki vermek ve tenkit

etmektir. Vicdani ve insani bir sorumluluk bildiğimiz bu tebrik veya tenkit görevimizi yaparken; muhataplarımızın etiket ve etkinliği, yetkisi ve şöhreti, güvendiği merkezlerin gücü ve kuvveti bizleri asla ilgilendirmemektedir. Çünkü inancımıza göre: tüm Emperyalist ve Siyonist merkezlerin toplam gücü, Allah'a karşı hiç hükmündedir. Bize cesaret ve metanet kazandıran; İsrail, ABD ve AB gibi çağdaş tağutların ve sahte tanrıların, âlemlerin Rabbi yanında ne denli çaresiz ve aciz oldukları kanaati ve bilincidir.

Millicilikle, Ulusalçılık Farkı

Birçok kimse, **"canım ne farkı var, biri Arapça'sı, diğeri Türkçe'si"** deyip, belki bu başlığa karşı çıkacaktır. Doğru, sözlük anlamı ve ansiklopedik tanımları, ulusalcılığın milliciliğin aynısı olduğunu yazmaktadır. Ama içerik olarak bu iki kelime çok ayrı kavramlardır. Bu arada: **"Efendim, bu ne Arapça hayranlığıdır. Öz Türkçe'sini kullanmak niye rahatsızlık doğurmaktadır?"**

gibi demagojik yaklaşımlara ise, sadece:

"Madem derdiniz öz Türkçecilikse, şu laiklik ve demokrasi gibi gâvurca kelimelerin yerine, anayasamıza öz Türkçe karşılığını yazalım, ki herkes ne olduğunu anlasın ve istismar yolları kapansın!"

denildiğinde, niye hoplayıp hırçınlaşıyorsunuz? diye sorulmalıdır.

Bizdeki ulusalcılık, millicilikten ziyade; Batı'daki Nasyonalizmin karşılığıdır. Nasyonal Sosyalizm ise, Nazizm'in, yani Hitler'in ırkçı yaklaşımının adıdır.

Ulusalcılığın, Avrupa'da; toplumları Hristiyanlık dini hâkimiyetinden, ahlâki ve ailevi değerlerden koparıp, Siyonist Yahudi sermayesinin köleleri haline getirmenin bir jelaatinli aracı olarak kullanılması, meşhur Mason tezgâhı olan Fransız Devrimi'yle başlamıştır. Hatta ulus kavramı, Türklerde ve Moğollarda, lehçeleri ve gelenekleri farklı oymakların, birleşip oluşturduğu büyük topluluklar için kullanılmıştır. Moğolların, Müslümanlaşım Türkleştikten sonra kurdukları devlet düzenlerinde, değişik bölgelerin Genel Valilerine "Ulus Ümerası" dendiği tarihi bir hakikattir."[4] Millicilikte; İslam'la Türklük, din ile millet, fiziki ve zoraki değil, kimyevi ve samimi bir şekilde kaynaşmıştır, ayrışması imkânsızdır. Bu durum, tabii, tarihi ve sosyolojik bir vakıadır.

Ama ulusalcılıkta ise; "İslam, Türklerin başına musallat edilen ve mutlaka kurtulunması gereken bir belâ" gibi algılanır. Bu yüzden genellikle, İslam öncesi atalarımızın dönemine vurgu yapılır. Selçuklu ve Osmanlı medeniyetleri sanki yok

sayılır ve gıcık alınır. İslam'la tanışıp kaynaştıktan sonraki bu bin yıla, hakaret için fırsat kollanır. Ve bu yüzdendir ki toplumda taban tutamamıştır. Cumhuriyete ise, İslam'dan kopulduğu zannıyla sahip çıkılır. Halka hoş görünmek için ara sıra dillendirilen "İslam'a yakınlık, Dine saygınlık" ifadelerindeki samimiyetsizlik ise, herkesin fark edeceği şekilde sırtmaktadır.

Ulusalci kesimlerin; AKP'nin Avrupa ve Amerikan uşaklığına, milli ekonomimizin tahribatına, ülkemizi parçalama senaryolarına taşeronluklarına karşı duyarlı tavırlarına elbette saygı duyulmalı ve destek çıkılmalıdır. Ancak bu karşı çıkışlar, sadece Amerika mandacılığı ve AB macerası içinse, neden mandacılığın piri ve Amerikancılığın önderi olan İsmet İnönü ile CHP'ye sevgi ve sempatiyle bakılmaktadır. Bu çelişki ve tutarsızlık, yoksa birilerini İslam'a yakın veya uzak görmelerinden mi kaynaklanıyor? soruları hâlâ yanıt aramaktadır. Halkımızdan gelecek tepkileri törpülemek ve takkiye yürütmek için, doğrudan İslam'a değil de İmam Hatip okullarına, Kur'an kurslarına, türbana, İslam Konferansı'na... Velhâsıl İslam kaynaklı saydıkları ve İslam kokusu aldıkları her şeye hınçla saldırımları, bu ulusalci kesime karşı bir güven sorunu oluşturmakta ve onların aslında gerekli ve gerçekçi olan milli tavırlarına karşı bile çeşitli kuşkular uyandırmaktadır. Bu kesim, milletimizin inancıyla savaşmayı bırakıp saygı duymayı, temel insan hakları ve evrensel hukuk kuralları çerçevesinde Müslüman halkımızla barışmayı mutlaka başarmalıdır.

Yanlış anlaşılmasın; biz hiç kimsenin ille de Müslüman olmasını, dindar bir hayat yaşamasını ve İslam'ı savunmasını öneriyor ve bekliyor değiliz. Ama bu ülkede yaşayan Ateist de olsa, Hristiyan ve Yahudi de olsa, bunlardan; büyük çoğunluğu Müslüman olan halkımızın inançlarına ve İslam'a samimi bir saygı beklemek, herhalde hakkımızdır. Bu zaten asgari insanlık gereği ve vatandaşlık görevi sayılır.

Kemalizm, Kapitalizme Uşaklığın Kılıfı Yapılmıştır!

İnönü "Kemalizm'i", Atatürk'ün milli ve dirayetli değişim çizgisinden ve Türkiye merkezli yeni bir medeniyet hedefi ve projesinden sapmanın ve mandacılık teslimiyetine sığınmanın jelatinli kılıfıdır. Sabataist cuntanın, masonik odakların ve hain İttihat ve Terakki artıklarının, Müslüman halkımızı, Mustafa Kemal'den nefret ettirmek ve kendi sinsi saltanatlarını sürdürmek amacıyla uydurup uyguladıkları despotizmin adını "Kemalizm" koymaları, Atatürk'ün hatırasından alınan kasıtlı bir intikamdır. Türkiye'miz, uzun yıllar; evrensel değil, bölgesel bir güç merkezi bile olmamışsa, bırakın bir kalkınmış Avrupa ülkesini, hatta bir Güney Kore, bir Malezya ayarına dahi çıkamamışsa, bunun birinci suçlusu ve sorumlusu Kemalist sahtekârlar ve Sabataist kompradorlardır.

Ama "İslamiyet dört kariyla yaşanır" diye başlık atan ve Yüce Dinimizi alay konusu yapmaya kalkışan Doğu Perinçek'e sormak lazımdı:

1- Dört kadın almak Kur'an'ın emri midir? Hayır. Çünkü Kur'an tek evliliği esas alıyor.

2- Dört kadın Peygamberimizin bir emri midir? Hayır.

3- Peki nedir? Sadece çok özel şartlar ve zaruri ihtiyaçlar (savaşlar, büyük felaketler sonucu erkek nüfusun azalıp kadınların çoğalması veya tıbben bazılarının kadınlık görevlerini yapamaz olması gibi) durumlarda müsaade edilen bir ruhsattır ki, medeni kanunlarda bile böylesi özel durumlara izin verilmektedir. Üstelik, Deniz Baykal'ın **"İslam'ı yaşayalım, ama devlet hayatını dine uydurmayalım"** şeklindeki sözlerine

de saldıran Perinçek:

"Devlet de İslamiyet'i yaşayamaz, toplum da İslamiyet'i yaşayamaz. Birey de, toplumsal ilişkiler düzleminde İslamiyet'i yaşayamaz!"

diye çıkışıyordu. Çünkü

"yaşam bireysel değil toplumsal"

mış...

"İnsanlar birey olarak yaşayamazmış."

Öyleyse

"bireyler de; ailede, iş hayatında, ticarete ve toplum hayatının diğer cephelerinde İslam'ı yaşıyorum"

diyemezmiş buyuruyor. Yani İslam kökten yasaklansın ve ortadan kaldırılsın istiyordu. Çünkü Marx da, Mao da böyle öğütüyordu!

Hatta, birileri kalkıp bu safsatalara karşı; **"Yahu Mustafa Kemal, bu iddiaların aksine şöyle buyurmuş; Diyanet İşleri Başkanlığını kurmuş, Kur'an ve Hadis kitaplarını Türkçe'ye çevirtip okutmuş... Ki milletimiz bu İlahi emir ve yasakları anlayıp uygulasin"**

sorabilir diye

Doğu Perinçek:

"Hz. Muhammed'in önderlik ettiği İslam, kabile toplumundan ticaret uygarlığına geçişin büyük devrimiydi. Her devrimin yarattığı toplum tarihseldir, devrini tamamlayınca..."

işi bitmiştir, demeye getiriyordu. Ve devam ediyordu:

"Bu, çağdaş devrimler için de geçerlidir... İslamiyet dahil, bütün devrimleri, Kemalist Devrim ve sosyalist devrimleri de, farzlara göre değil, tarihselliğe göre tartışmak..." gerekiyordu. Yani Doğu Perinçek; İslamiyet'i Hz. Muhammed'in kendi kafası ve kapasitesiyle planlayıp uyguladığını ve Kur'an'ı da kendisinin hazırladığını, öyle Allah tarafından kıyamete kadar geçerli olmak üzere vahiyle yollanmadığını ve her beşeri devrimci gibi İslam Devrimi'nin de miadını çoktan tamamladığını ve artık hükmünün kalmadığını ima ve ifade ediyordu.

Ve tabii Kemalist ve sosyalist devrimlerin de bilimsel metotlarla tartışılacağını, yani **"Atatürk bile İslam'a hürmetkâr ve Müslümanlara tavizkâr davranmış; fert ve toplum hayatında İslam'ın uygulanmasına fırsat tanımış ise, biz bunları da bağlayıcı saymayız"** mesajı veriyordu. Ama ne hikmetse 500 (beş yüz) seneyi aşkın Fransız Devrimi'nin kanunlarına ve Marx, Mao, Lenin gibi çağdaş Firavunların kuramlarına ve şeytani kavramlarına "kutsal kurallar" gibi tartışmasız tâbi oluyordu. Ve yardımcısı Mehmet Bedri Gültekin hâlâ: 200 sene evvel doğmuş, Atatürk'ün doğduğu seneler ölmüş ve 5000 (beş bin) sene önceki Firavun dönemi Kabala Kâhinlerinin, şeytani öğretilerini kendisine rehber tutmuş olan Karl Marx'ın komünist ve anarşist fikirlerinin, tüm insanlığın son kurtuluş çaresi olduğunu savunabiliyordu. Ve tabii bunlar iyi oluyordu beyler; çünkü herkes ayarını ve amacını deşifre etmeye mecbur kalıyor!.. Ama büyük bir mucize ki: 1440 seneyi aşkın Kur'an, hâlâ hükmünü yürütüyor ve 1.5 milyar Müslüman'ın hayat programı ve huzur kaynağı olmaya devam ediyordu.

Ve Kur'an'ın: "Kâfirler ve müşrikler istemese ve hoşlarına gitmese de, Allah mutlaka nurunu tamamlayacak ve Kur'an kıyamete kadar barış ve bereket kuralları olarak uygulanacaktır" müjdesi, bilinçsiz başlara tokat gibi iniyordu!

İslam'ı çağ dışı sayan ve toplum hayatından dışlamayı amaçlayan zavallı ve zirvacı inkârcılar istese de, istemese de;

1- Müspet bilimin (yani ispat edilmiş ilimlerin, yoksa faraziye ve nazariyelerin değil),

2- Akılselimin ve vicdani kanaatin,

3- Tarihi medeniyet birikimi ve deneyimlerin,

4- Evrensel hukuk kaidelerinin ve temel insan hak ve hürriyetlerin,

5- İlahi Dinin ve ahlâki prensiplerin, ittifakla;

Hayırlı, yararlı, gerekli, iyi ve güzel bulduğu “DOĞRU”lar esas alınarak,

Ve yine bu beş temel ölçünün ittifakla; zararlı, kötü, çirkin ve haksız bulduğu “YANLIŞ”lardan sakınılarak hazırlanacak Adil bir Düzen ve asil bir medeniyet mutlaka kurulacak ve hiçbir güç buna engel olamayacaktır.

İşte Solcu-Ulusalcıların Ayarı ve Ahlâkı: Kanaltürk Fetullahçılara Satılmıştı!

Solcu ve Ulusalcı Tuncay Özkan, sahibi olduğu Kanaltürk'ü Fetullahçı Akın İpek'e aktarıyordu! Borsa'ya gönderilen açıklamaya göre; Koza Davetiye ve Bugün gazetesinin sahibi Hamdi Akın İpek, Kanaltürk'ün tamamına yakınına sahip oluyordu. Hamdi İpek'in şirketi ATP İnşaat, Kanaltürk'ün yüzde 99.9'unu satın alıyordu. Hamdi Akın İpek'in, Kanaltürk'ü; borçlar ve 20 milyon dolar karşılığı aldığı belirtiliyordu. Peki Kanaltürk'ü satın alan Hamdi Akın İpek kim oluyordu? Hamdi Akın İpek, Fetullah Gülen'i gençlik yıllarından bu yana tanıyordu. Fetullahçı çevrelerde "*Gülen'in iki numaralı adamı*" olarak biliniyordu. Bugün gazetesi ile Eti Gümüş'ün sahibi olan İpek, 28 Mayıs 2007'de Vatan gazetesinden Gülümhan Gülten'e verdiği röportajda bakın ne diyordu:

"Dün, el pençe divan durup röportaj yapmaya çalışanlar, şimdi ağza almayacak şeyler söylüyorlar."

Hamdi Akın İpek, bu sözleriyle Tuncay Özkan'ı kastediyordu. Çünkü Özkan, Kanal D'de haber müdürüyken Fetullah Gülen'le uzun bir röportaj yapmış, 14 Nisan 2007 Mitingi'nde de "Fetullah yılanı" sözlerini kullanıyordu. Tuncay Özkan'ın bundan sonra uydu üzerinden yayın yapan Eurotürk'le yola devam edeceği belirtiliyordu. Tuncay Özkan "Ergenekon" operasyonu sürecinde sürekli: "*Gelin beni de alın, buradayım*" dercesine bağırdı. Ne kastettiği sonunda anlaşılıyor ve AKP'nin Fetullah kanadı gelip Tuncay'ı alıyordu. Ağlarken, bağırdı, küfür ederken, solculuk satarken, ulusalcılık taslarken ve dahi Fetullah'ın önünde el pençe divan

dururken, şirin şirin gülümserken, bin bir çeşit pozuyla gerçek ayarını ortaya koyuyordu.

Fikret Otyam'ın hıncı ve gıcıklığı...

Fikret Otyam, Aydınlık'taki bir yazısında: **“Ey Hava Kuvvetlerimizde eğitim verenler, bu ne biçim eğitim yahu! Ne demek zarar vermemek? Böyle şey olur mu? Kodu mu bombayı; Allah'larını, kitaplarını, yetmedi; feleklerini şaşırtacaklar... Salt gözleri değil; anaları da ağlatılacak, babaları da... Amca çocukları, yeğenleri, yedi sülalesi ağlayacak ve ağlatılacak o kadar! Eğitim verecekseniz, doğru dürüst verin. Beceremiyorsanız ya bırakın başka görev isteyin ya da emekliliğinizi!”** d

iyerek içini dışa çıkarmıştı!.. İşte bunların insancılığı! İşte bunların ulusalcılığı! İşte bunların vicdanı ve insafı! İşte bunların savaş anlayışı! İşte bunların "aydınlanmacılığı"! İşte bunların Kürtlere saygısı ve bölge halkına yaklaşımı!.. Bunların tavrı, tam bir Yahudi kafasını yansıtıyordu! Siyonist İsrail, Fikret Otyam'ın vahşi arzularının aynısını ve tıpkısını Filistin'de yapıyor, sivil, çocuk, kadın, ihtiyar, okul, cami, köprü, hastane, ayırmadan vuruyor, yıkıyor, öldürüyordu!.. Araştırılsa ortaya çıkar, Fikret Otyam'da da Sabaistlik damarı seziliyordu... Zaten Şamanistliğini gizlemiyordu!.. Yok, yok, bunamamış, sadece Ordumuzun büyük başarılarından ve milli tavrından bunalmıştı...

Bu kafada olanların; başörtülü kızlarımıza ve kadınlarımıza, İmam Hatipli çocuklarımıza, Kur'an kurslarında okuyanlarımıza ve tüm dindar halkımıza karşı tutum ve tavırları da aynıydı. Zaten halkımızın %47'sini, istismarcı ve Amerikancı İslamcılarının kucağına iten de işte bu ayarsız ve acımasız yaklaşımlarıydı. Kahraman Ordumuzun, bu en zor doğa şartlarında, kara kış ve yaz sıcağı ortamında, tüm Emperyalist ülkelerin ve İsrail Siyonist'inin destekleyip beslediği terörist çetelerini bir bir etkisiz hale getirirken ne sivillere, ne de yerleşim bölgelerine hiçbir zarar vermemesi, tüm dünyada ve vicdan ehli nazarında saygınlığını arttırıp alkışlanırken, Fikret Otyam'ın bu hakaret edici hazımsızlığının altında acaba ne yatmaktaydı? **Hz.**

Peygamberimizin:

Savaşta; bizzat harbe iştirak etmeyen ve askere destek vermeyen, çocuklara, yaşlılara, sakatlara, din adamlarına, ağaçlara, hayvanlara ve imar edilmiş yapılara dokunulmamasını emreden İslam anlayışı ile, şu çağdaş geçinen Marx'çıların, Mao'cuların ve Masonların farkı, Fikret Otyam'ın bu açıklamalarında yatmaktaydı. Evet işte bunların ahlâkı... İşte bunların amacı ve uyarı... İşte fırsat düşerse bunların yapacağı?..

Peki Fikret Otyam; ot mu çekmiş, kafayı mı yemişti?

Ordumuzun çok haklı ve başarılı olduğu, üstelik bütün dünyada mecburen saygı duyulduğu bir operasyonda ne hukuken ve ne de ahlâken hiç de münasip olmayacak bir tavırla masum sivilleri ve yerleşim merkezlerini vurunca, tamamen haksız konuma düşeceğini ve dünya kamuoyunun aleyhimize döneceğini Fikret Otyam'lar bilmez miydi? O, "vuralım, kıralım!" dedikleri insanların, bizim akrabalarımız ve yakınlarımız olduklarını; Güneydoğu'daki Kürt vatandaşlarımız gibi sistemin ve Barzani-Talabani ve PKK gibi zorba güçlerin mahkûmları ve mağdurları bulduklarını hiç düşünmez miydi? Ordumuzun, arzu ettikleri vahşice katliamları yapması halinde; Şırnak'taki, Hakkari'deki, Mardin'deki Kürt kardeşlerimizin; dış güçler tarafından daha rahat kullanılıp, devletimize ve milli birliğimize karşı kışkırtılacaklarını hesap etmez miydi?..

Yahu, hâlâ anlamadınız mı; Genelkurmayımızın, pilotlarımızın, komandolarımızın... Ne dışarıdaki gâvurlara ne de içerideki Fikret Otyam'lara; işte bu fırsatları verecek "yanlışlık ve haksızlıklardan sakınarak" başarıya ulaşmaları, bunları çıldırtıyordu!.. İşte bu gıcıklıkla kahramanlık taslarken, barbarlıkları dışa vuruluyordu! Şemdinli davası bahanesiyle, Yaşar Büyükanıt Paşa aleyhine yıpratma kampanyası başlatan, ılımlı İslamcıları ve AKP iktidarını kullanan odaklarla; şimdi *"Niye Kuzey Irak'taki sivilleri ve Kürt yörelerini bombalamıyorsun?"* diye Genelkurmay Başkanımıza sataşan Ulusalcı Fikret Otyam takımını kışkırtan, masonik ve Siyonist odaklar aynı olmasındı!?

Başörtüsü kararı ve sonuçları

Evet; Şanlı Tarihimizin kültür ve medeniyet köklerine ve Aziz Atatürk'ün geleceğe yönelik hedef ve ilkelerine dayalı yerli ve adil bir medeniyet atılımı mutlaka gereklidir ve bu bağımsızlık ve bekamızın yegâne çaresidir. O süreçte Yüksek Mahkeme'nin, AKP'nin türbanla ilgili anayasa değişikliğini iptal kararına gelince: Önce, bazı yargıçların; inancımızın gereği, halkımızın geleneği ve İslam'ın simgesi olan başörtüsüne, Haçlı AB ülkelerinin ve AIHM üyelerinin kafası ve kastıyla bakıp bakmadıkları, kendilerinin yanıtlayacağı ve yaraladıkları ma'şeri vicdanlarda yargılanacağı bir meseledir, geçelim. Türban düzenlemesiyle ilgili iptal kararından sonra, tahkir ve tahrik edici suçlamalara muhatap olan Anayasa Mahkemesi, yaptığı açıklamada: *"Sorunların çözüm yeri Meclis'tir"* denilerek, hem AKP hükümetinin hem de Büyük Millet Meclisi'nin; gerek demokratikleşme, gerekse anayasa ve kanunları düzeltip güncelleştirme konularında ürkek ve gevşek davranıldığını... Kaba tabirle, "kaçak oynandığını" ve ellerin taşın altına sokulmadığını... Sadece, ucuz kahramanlıklar ve kolaycı manevralarla sorumluluktan kaçıldığını ve yükün başkalarının sırtına yıkılmaya çalışıldığını vurgulamıştı...

Zararları ise:

%99'u oluşturan Müslüman milletimizin, %1'lik azınlıklar kadar bile özgürlüklere sahip bulunmamasının verdiği bir özgüven bunalımıyla; İBDA-C gibi veya Bin Ladin tipi provokatörlerin kışkırtmasına kapılıp, ülkemizi bir kaos ve kargaşa ortamına sürüklenme riskidir ki, bu konuda ciddi önlemler alınması gereği ortadadır. Doğru çizgi çizebilmek için, hem cetvelin düzgün ve sağlam olması, hem de çizen elin sağlıklı ve dürüst olması gerekir. Eğri cetvelle veya felçli ellerle doğru çizmek mümkün değildir. Türkiye'mizde ise, maalesef; hem cetvel (Hukuk Sistemi) yamultulmuş, hem de çizen eller ve beyinler felç olmuş vaziyettedir. AKP ve Yüksek Mahkeme, bir nevi havanda su dövmüşlerdir. **"Olmayan yasaya, olmayan değişiklik ve olmayan değişikliğe olmayan iptal!"** ile milletimiz, aylarca boş yere meşgul edilmiş; kof vaatler, ümitler ve hakarete varan tepkilerle maalesef devletinden ve ülkesinden bezdirilmiştir.

Pentagon-Ergenekon hattı

Aslında, dünya dengeleriyle oynayabilecek kadar güçlü ve büyük, akıllı, milli bir otorite ve organizenin; **"İlimli İslamcı açık Amerikancılarla, katı Laikçi-Mason gizli inkârcıların, kendi ikbal ve iktidarlarını ve Türkiye'deki gizli saltanatlarını koruma adına giriştikleri kavgaya, birbirilerini deşifre edip bitirme adına, kontrollü izin vermesi"** şeklinde okunması gereken AKP'nin Kapatılma Davası ve Ergenekon soruşturması sürecini herkes kendi hesabına ve kafasına uygun yorumlamaktadır. Devlet, Millet, Cumhuriyet, Laiklik, Demokrasi; hepsi bahane ve palavradır. Bunları, **"şahsi etkinlik ve siyasi yetkinlik, sizin değil bizim olmalıdır"** kapışmasıdır.

"Küresel Siyonist odaklar, kâhyalığa sizi değil bizi oturtmalıdır"

hesabıdır. O malum ve mel'un merkezler ise; vahşi hayat kanunları gibi, bu kavgadan galip çıkan tarafı iktidar taşeronluğuna taşımakta, artık iyice yıpranıp kendilerine mahkûm ve mecbur olan kukla takımını, daha rahat oynatmaktadır. Bu kuklaların; solcu, sosyalist ve Kemalist söylem ve sloganları kullanmaları veya dinci, milliyetçi ve liberalist takılmaları, sadece iç politikada kendi taban ve taraftarlarını tatmin edip avutmaya yönelik bir ruhsattır... Yoksa dünyadaki dinsizlik ve dengesizlik düzenine, zulüm ve sömürü sistemine karşı; her yönüyle bağımsız, milli ve insani bir Adil Düzen istemediğiniz müddetçe, solcu veya sağcı takılmanıza, dinci veya devrimci rolü oynamanıza fırsat tanınacaktır.

Bunlar; bazen kendi ihtiras ve intikam duyguları için, ülkede kaos ve kargaşa çıkarmaktan, toplumu kışkırtıp isyana kalkışmaktan, halkı kamplara ayırıp birbirine kırdırmaktan bile sakınmayacak kadar sorumsuz davranmaktadır. (Ve şurası unutulmasın ki, savcıların

Yazar Abdullah AKGÜL
06 Temmuz 2017

iddianamesine Ergenekon yapılanmasını kurup kullanan CIA ve Pentagon, Gürcistan ve Kafkasya'nın başına belâ açan Saakaşvili kuklasının da AKP ve Recep T. Erdoğan iktidarının da Fetullahçı ve ılımlı İslamcı fetvacıların da arkasındaydı!? Yani, solcu sosyalisti de sağcı kapitalisti de ılımlı ve radikal İslamcı geçinenleri de evet hepsi, Siyonizm'in küresel senaryosunda figüranlık yapmaktaydı. Ve sık sık: **“Ya Milli Görüş’le izzete veya kirli görüşlere hizmete!”** dediğimiz bundandı.)

Ve zaten hangi konumda ve hangi makamda olursa olsun; bürokratından üniversite hocasına, din adamından Devlet Başkanına, bordro mahkûmundan ordu paşasına, köylü amcasından holding patronuna, ilahiyatçısından köşe yazarına herkes:

1- Ya masonik (ister liberalist, ister sosyalist) zihniyetin ve Siyonist hâkimiyetin işbirlikçi figüranıdır.

2- Veya milli, haysiyetli ve şerefli bir diriliş ve direniş hareketinin gönüllü kahramanıdır.

Ve tabii, tarihi her zaman kötüler ve köksüzler değil, bu sefer iyiler ve milliler yazacaktır.

Tıp Doçenti bir kardeşimiz anlatmıştı:

“İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde ilk dersimize giren bir Hoca: **‘İstanbul doğumlu olmayanlar ayağa kalsınlar’**

dedi. Pek çoğumuz kalktık.

‘Şimdi doktor çocuğu olanlar otursun!’

dedi. Bir iki tanesi oturdu.

‘Şimdi diğerleri lütfen dışarı çıksınlar’

dedi. Sınıfın büyük kısmı dışarı çıktık... Dersin bitimine yakın, bunun nedenini öğrenmek için içeriye girip sorduk. Bize şunları söyledi:

‘Ben, yobazlık kültürüyle beyinleri yoğrulmuş Anadolu çocuklarına ders vermem ve sınıf geçirmem. Lions ve Rotary gibi aydınlık kulüplere ve çağdaş derneklere üye olup bizlere katılanların dışındakilerle ilgilenmem!..’

Bunları duyunca şaşırıp kalmıştık. Taşradan gitmiş olmanın verdiği ürkeklik ve acemilikle:

‘Yahu siz hangi yetki ve gerekçeyle böyle davranıyorsunuz? Burası şehit dedelerimizin kanı pahasına bize emanet edilen Türkiye Cumhuriyetidir. Bu ülkeyi siz gizli Masonlar mı

yönetiyorsunuz?¹

diye sormaya bile yanaşamamıştık..."

Evet laiklik perdesi altında bu millete dayatılan Masonluk despotizmi; sömürme ve sindirme saltanatının çöküş paniği içinde çırpınmakta ve hırçınlaşmaktadır. Ama çaresi yok, Atatürk'ten sonra yeniden hortlatılan ve zehirli ahtapot gibi tüm kurumları hâkimiyeti altına alan Masonluk denen bu şeytan şebekesi ve bunların demokratik kılıflı despotik düzeni yıkılacaktır!..

"Aydınlanmacılık" safsatası

Üstelik ulusalcıların şiddetle karşı çıktıkları, şu barbar Batı Emperyalizmi'nin, şu İsrail Siyonizmi'nin ve şu vahşi Amerikan Kapitalizmi'nin hem üreticileri hem de yürütücüleri, hepsi de aydınlanmacı ve akılcı değil miydi? Çünkü Avrupa'da ve Amerika'da, dini ve manevi hayat fikren ve fiilen, bu aydınlanma akımıyla zaten bitirilmişti. Din sadece basit bir simge ve kültür geleneğine indirgenmişti. Yani Avrupa'ya ve Amerika'ya saldırıp sömürmeyi, parçalayıp işgal etmeyi hep bu aydınlanmacı kafaları ve maneviyattan arınmış akılları emretmekteydi... İşte acı ve çarpıcı gerçek: Bu imansız akıl; ulusalcıların da globalcülerin de ortak tanrısı yerindeydi!? Hatta bu kafadaki ulusalcılara göre laiklik; yalnız din ile devlet işlerinin ayrılması değil, dinin toplum hayatından ve eğitim kurumlarından tamamen dışlanıp atılması ve sadece vicdanlara hapsedilmesidir. Çünkü Lenin, Stalin ve Mao böyle hareket etmiştir. Hatta İsmet Paşa bile laikliği sulandırmakla itham edilmiştir.

Ama bunlar, Atatürk'ün; Lozan'ın sinsi ve gizli dayatmalarından olan ve Türk Milletini İslam'dan uzaklaştırmayı amaçlayan laiklik konusunun, **"Dini dışlamak ve Müslüman düşmanlığı yapmak"** şeklinde yozlaştırılacağı endişesiyle böyle davrandığını ve kendisinden sonraki olayların onu haklı çıkardığını, bir türlü hesaba katmıyordu. Atatürk'ün Diyanet İşleri Başkanlığı'nı, hem de Genelkurmay Başkanlığı'yla aynı gün kurduğunu, Kur'an ve Hadis kitaplarını en ehil ve emin âlimlere tercüme ettirip okuttuğunu ve okuduğunu ve Elmalı'nın Kur'an tercümesinin kabul edilip, bir nevi bizlere tavsiye olduğunu unutuyor veya işlerine gelmiyordu. Çünkü bizim ulusalcıların birçoğunun Marx, Lenin ve Maoculuğunun, Atatürk'ten önemli ve öncelikli olduğunu bilen biliyordu. Ve yeri gelmişken bunlara sormak gerekiyordu:

Mustafa Kemal, her türlü imkân ve iktidara sahip olmasına ve kader ona büyük fırsatlar sunmasına rağmen, niye Türkiye'ye Komünist veya Sosyalist bir düzen getirmemiştir? Yoksa Atatürk de mi, diktatör bir faşisttir? Marx'ı, Engels'i ve Lenin'i, takip ve taklit etmediği... Ezan'a, Kur'an'a ve İslam'a yasak getirmediği... Ne Kapitalist ne Komünist değil; milli ve yerli hedefler gözetip, ilmi ve insani projeler ürettiği için, Atatürk de mi

büyük bir gericedir? Bütün bu çığlık ve çelişkilerden ve çirkin masonik ilişkilerden vazgeçip, milletimizin özüne ve Mustafa Kemal'in izine dönmedikçe, belki ulusalcı geçinebilirsiniz, ama "milli"ci olamazsınız!..

Mason, Ulusalci-Neocon ittifakı mıydı?

Bu arada Mason Ulusalçılarla, Neocon ittifakı dikkatlerden kaçmamıştı. Aslında hem Mason ulusalcılar hem de Neoconlar yozlaşıp değişime uğramış ve başkalaşmışlardı. Batı tipi ulusalcılık, milliyetçilerden ayrılmış ve özüne yabancılaşmış bir anlayıştır. İkisinin de bir ucunda dönmelik vardır. Veya buldukları zemin, dominant kültür ve dini algılamalarına yabancıdır. Her ikisinde de Yahudilik bulaşıklığı ve masonluk ağırlığı göze çarpmaktadır. Neoconların fikir babası Leo Strausse; Yahudi kökenli olmasına mukabil, dine yabancı bir insandı. Yahudilikte dini anlayış; daha ziyade irki olduğundan dolayı hakkaniyete değil, asabiyete bağlıdır. Bu ırkçı görüş ise onu diğer milletlere ve dinlere karşı yabancılaştırmaktadır. Yahudiliğin en temel vasfı veya hastalığı, hakkaniyetin yerine asabiyeti yani faşist milliyetçiliği koymalarıdır. Bu nedenle; Türkiye'deki İslam karşıtı Mason Ulusalçılarla, Amerika'daki Neoconlar birbirlerine çok yakındır. Cumhuriyet gazetesinin AKP'ye İslamofaşist diyen Michael Rubin'i ve sözlerini kılavuz olarak alması ve manşetlere taşıması, bu dayanışmanın tabii belirtilerinden birisi şeklinde okunmalıdır. Michael Rubin de -Dünya Bankası'ndan kovulduktan sonra- Wolfowitz'in de son sığınak olarak dönüp dolaşıp kürkçü dükkânı gibi geri döndüğü, Yeni Muhafazakârların kalesi mesabesindeki AEI (American Enterprise Institute)'de çalışmaktaydı!?

Cumhuriyet gazetesi bu çizgiye oldukça yatkındır. Hatta İlhan Selçuk, Irak üzerinden Neocon ekiple bir ittifak ve pazarlık arayışına heveslenip, işgal üzerinden kendi zeminlerini güçlendirme hesapları yapmıştı. Türkiye'nin Irak'ta işgale yardım etmesine ve model ihraç etmesine mukabil, onların da Türkiye'deki masonik kurulu düzeni desteklemelerini istemiş veya en azından bu yönde fikirler ortaya atmıştı. Aslında bu hususta Rubin'in, kimi Ulusalcılarla paslaştığı anlaşılmaktaydı. Michael Rubin; 1 Mart Tezkeresi'nin ardından, Türkiye'ye yapmadık hakaret bırakmamasına rağmen, yine de Harp Akademilerinde konferans vermeye bile çağrılmıştı. "Nedense Türkiye'de birileri, sürekli Michael Rubin'i kollayıp bağrına basmaktaydı" diyenler haksız mıydı?

□ **ŞİİR:**

□□□□□

Doğru söylenince, domuzlar ürkmüş

Ta köküne lanet, böyle kültürün!

Kimisi dönmemiş; kimisi Türk'müş...

Yere yazık, soysuz; yüze tükürün!

□□□□□

İlimli, radikal; milli münafık

Müslüman geçinir, Moon'a muvafık

Sağcı, solcu, dinci; bir sürü fasık

Mazluma saldırıp, şeytan güldürün!

□□ □□□

Hak yolunda zahmet, şerefli iştir

İftira atanlar, manen necistir

Bin mel'anet gelse, Ahmet'e hiçtir

İster yakıp başında, duman tüttürün!..

□□□□□□

[1] 27.06.2016 – Yeniçağ – Türk-İslam Sentezi, Türklük için tuzak mı?

[2] 16.09.2012 / Zaman

[3] 17.09.2012 / Sabah / Okan Müderrisoğlu

[4] Bak: Büyük Larousse Ulus maddesi